

Cảm nhận về vẻ đẹp tâm hồn của người phụ nữ trong bài thơ Sóng của Xuân Quỳnh

1. Dàn ý cảm nhận về vẻ đẹp tâm hồn của người phụ nữ trong bài thơ Sóng của Xuân Quỳnh

a. Mở bài

- Giới thiệu về tác giả, tác phẩm: Xuân Quỳnh là một trong những nhà thơ nữ tiêu biểu nhất thời chống Mỹ cứu nước. Thơ Xuân Quỳnh là tiếng nói đầy cảm xúc, có sắc thái rất riêng, đậm chất nữ tính của một tâm hồn phụ nữ rất thông minh, sắc sảo, giàu yêu thương. Sóng được sáng tác năm 1967, là bài thơ đặc sắc viết về tình yêu, rất tiêu biểu cho phong cách thơ Xuân Quỳnh.
- Giới thiệu về luận đề: Bài thơ Sóng là tiếng lòng chân thành, bộc lộ vẻ đẹp tâm hồn của người phụ nữ trong tình yêu.

b. Thân bài

- Giới thiệu hình tượng sóng: là một sáng tạo độc đáo của Xuân Quỳnh. Sóng là sự ẩn thân, hóa thân của nhân vật trữ tình “em”. Qua hình tượng sóng, Xuân Quỳnh diễn tả cụ thể, sinh động những trạng thái, cung bậc tình cảm, tâm hồn của người phụ nữ trong tình yêu: nhân hậu, khao khát yêu thương và luôn hướng tới một tình yêu cao thượng, lớn lao.
- Cảm nhận về vẻ đẹp tâm hồn của người phụ nữ trong tình yêu:
  - + Thể hiện tiếng nói của trái tim tuổi trẻ mang khát vọng tình yêu muôn thuở (Ôi con sóng ngày xưa/ Và ngày sau vẫn thế/ Nỗi khát vọng tình yêu/ Bồi hồi trong ngực trẻ).
  - + Khao khát khám phá sự bí ẩn của qui luật tình yêu nhưng không tìm thấy câu trả lời (Em cũng không biết nữa/ Khi nào ta yêu nhau).
  - + Bộc lộ một tình yêu sôi nổi, đắm say, nồng nàn, mãnh liệt, một nỗi nhớ cồn cào, da diết, chiếm lĩnh cả thời gian và không gian (Con sóng dưới lòng sâu/ Con sóng trên mặt nước ... Lòng em nhớ đến anh/ Cả trong mơ còn thức...).
  - + Luôn hướng tới một tình yêu thủy chung, son sắt (Nơi nào em cũng nghĩ/ Hướng về anh – một phương).
  - + Ước vọng có một tình yêu vĩnh hằng, bất tử để làm đẹp cho cuộc đời (Làm sao được tan ra/ Thành trăm con sóng nhỏ/ Giữa biển lớn tình yêu/ Để ngàn năm còn vỗ).
- Đặc sắc nghệ thuật: ẩn dụ (mượn hình tượng sóng để thể hiện tình yêu một cách sinh động, gợi cảm); thể thơ năm chữ với nhịp điệu linh hoạt, nhịp nhàng gợi âm vang của sóng; ngôn từ giản dị, trong sáng, hình ảnh thơ giàu sức gợi.

- Bàn luận chung: Bài thơ đã thể hiện nổi bật vẻ đẹp tâm hồn người phụ nữ trong tình yêu: chân thành, say đắm, nồng nàn, mãnh liệt, thủy chung, trong sáng, cao thượng. Nó vừa mang nét đẹp tình yêu của người phụ nữ Việt Nam truyền thống, vừa có nét táo bạo, chủ động đến với tình yêu của người phụ nữ Việt Nam hiện đại.

c. Kết bài:

- Đánh giá chung: Sóng là bài thơ tiêu biểu của Xuân Quỳnh và của thơ ca Việt Nam hiện đại viết về đề tài tình yêu.

- Khẳng định: Giá trị nhân văn của bài thơ chính là sự khắc họa vẻ đẹp tâm hồn người phụ nữ trong tình yêu.

Bài văn mẫu số 1:

“Sóng” được in trong tập “Hoa dọc chiến hào”, xuất bản năm 1968 của nữ nhà thơ tình nổi tiếng Xuân Quỳnh. Bài thơ nói về tâm trạng, tình yêu mãnh liệt của người con gái khi yêu. Hãy đến với bài thơ bằng nhạc điệu, bài thơ là âm điệu của một cõi lòng bị sóng khuấy động, đang rung lên đồng điệu đồng nhịp với sóng biển. Rạo rức đến xôn xao, khát khao đến khắc khoải, có một hình tượng sóng được vẽ lên bằng âm điệu, một âm điệu dập dồn, chìm nổi, miên man như hơi thở chạy suốt cả bài.

Sắc điệu trữ tình của bài thơ được gợi lên từ hình tượng sóng. Cả bài thơ là những con sóng tâm tình xôn xao trong lòng người con gái đang yêu khi đứng trước biển ngắm nhìn những con sóng vô hồi, bất tận. Sóng là một hình tượng ẩn dụ, đó là sự hóa thân của cái tôi trữ tình của nữ sĩ, lúc thì hòa nhập, lúc sự phân thân của “em” – người con gái đang yêu một cách say đắm. Sóng đã khơi gợi một hồn thơ phong phú, hồn nhiên, sôi nổi. Thông qua hình tượng sóng, Xuân Quỳnh đã có một cách nói rất hay để diễn tả tâm trạng của người con gái.

Thật tự nhiên và thơ mộng, con sóng nhớ bờ nên ngày đêm sóng vỗ, sóng thao thức với thời gian và đại dương. Cũng giống như bên đờ thuyền, thuyền nhớ bến, lúc nào lòng người con gái cũng bồi hồi nhớ thương:

“Lòng em nhớ đến anh
Cả trong mơ còn thức”

“Còn thức” tức là lúc nào em cũng nhìn thấy rõ hình bóng anh, ánh mắt anh ... Một tình yêu cuồng nhiệt, say mê. Con sóng khao khát được đến bờ để được vỗ về, ve vuốt:

“Hôn thật khẽ thật êm

Hôn êm đêm mãi mãi”

(Xuân Diệu)

Cũng như “em” muốn được gần bên anh, được hòa nhịp vào trong tình yêu với anh. Tình yêu của người con gái thật mãnh liệt, nồng nàn. Sóng xa vời cách trở vẫn tìm được tới bờ, cũng như anh và em sẽ vượt qua mọi khó khăn để đến với nhau, để sống trong hạnh phúc trọn vẹn của lứa đôi.

“Ở ngoài kia đại dương
Trăm ngàn con sóng nhỏ
Con nào cũng tới bờ
Dù muôn vời cách trở”

Người con gái đã bày tỏ lòng mình một cách chân thành, say đắm, thắm thiết. Chân thật và thủy chung là đặc tính của tình yêu:

“Dẫu xuôi về phương Bắc...
Hướng về anh một phương”.

Sóng đã bày tỏ nỗi lòng của người con gái, khát vọng được sống hết mình trong một tình yêu đẹp, sắt son thủy chung. Người ta thường nói xuôi vào Nam, ngược ra Bắc; nhưng ở đây, trong nỗi nhớ chất đầy nhà thơ lại dùng ngược lại. Từ đó nhà thơ đã nói đến nỗi nhớ bất chấp vạn vật, khoảng cách, tình yêu là sự gặp gỡ giữa hai tâm hồn không có giới hạn.

Cuối cùng sóng đã nói hộ nhà thơ nỗi khát vọng được sống trọn vẹn trong tình yêu. Tình yêu lứa đôi đẹp đẽ, nồng nàn như trăm ngàn con sóng nhỏ giữa đại dương mênh mông, muốn được hòa nhịp vào biển lớn của tình yêu cộng đồng:

“Làm sao được tan ra
Thành trăm con sóng nhỏ
Giữa biển lớn tình yêu
Để ngàn năm còn vỗ”

Cả bài thơ, nếu kể đến nhan đề, thì tác giả đã mười một lần nhắc đến từ “sóng”. Sóng vỗ như tâm tình xôn xao. Sóng cho ta nhiều ấn tượng về âm điệu của sóng, cũng như giọng điệu tâm tình, nhịp điệu của bài thơ. Thơ hồn nhiên, liền mạch về cảm xúc, trong sáng trong cách diễn đạt của tác giả. Sóng vỗ trên đại dương mênh mông cũng chính là sóng vỗ trong lòng người con gái.

Từ hình tượng “sóng” Xuân Quỳnh cho ta thấy rõ vẻ đẹp tâm hồn người phụ nữ trong tình yêu. Với tình yêu chân thành, thắm thiết, người phụ nữ muốn sống hết mình, sống trọn vẹn trong tình yêu đẹp. Yêu là nhớ ngày mong đêm, người phụ nữ khát khao được hòa nhập gần gũi trong tình yêu ấy. Họ yêu thật nồng nàn, say đắm, thủy chung.

Xuân Quỳnh viết bài thơ này vào những năm 1967, khi cuộc kháng chiến của nhân dân miền Nam ở vào giai đoạn ác liệt, khi thanh niên trai gái ào ào ra trận “xẻ dọc Trường Sơn đi cứu nước”, khi sân ga, bến nước, gốc đa, sân trường diễn ra những cuộc chia ly màu đỏ. Cho nên có đặt bài thơ vào trong hoàn cảnh ấy ta mới càng thấy rõ nỗi khát khao của người con gái trong tình yêu.

“Ôi con sóng nhớ bờ
Ngày đêm không ngủ được”

Đọc xong bài thơ Sóng ta càng ngưỡng mộ hơn những con người phụ nữ Việt Nam, những con người luôn thủy chung, luôn sống hết mình vì một tình yêu. Xuân Quỳnh xứng đáng là một nhà thơ nữ của tình yêu lứa đôi, bà đã làm phong phú hơn cho nền thơ nước nhà.

Bài văn mẫu 2

Xuân Quỳnh được biết đến là một trong những số ít nhà thơ thời kỳ kháng chiến chống Mỹ viết về đề tài tình yêu. Thơ Xuân Quỳnh đặc trưng bởi tâm hồn của người phụ nữ lúc tươi tắn đầy trác ẩn lúc trầm thắm và khao khát hạnh phúc bình dị đời thường. Tiêu biểu nhất trong đời thơ Xuân Quỳnh là bài thơ “Sóng”. “Sóng” được Xuân Quỳnh sáng tác trong chuyến đi thực tế đến vùng biển Diêm Điền năm 1967, được in trong tập “Hoa dọc chiến hào”, bài thơ viết về tình yêu rất tiêu biểu cho phong cách thơ Xuân Quỳnh. “Sóng” để lại nhiều ấn tượng trong lòng người đọc bởi vẻ đẹp tâm hồn người phụ nữ trong tình yêu. Và từ đó, ta có thể cảm nhận được tình yêu của giới trẻ hiện nay cũng rất đẹp và trong sáng.

Mở đầu bài thơ, Xuân Quỳnh đã diễn tả trạng thái của sóng và đồng hành theo đó là tâm trạng người phụ nữ đang yêu với nghệ thuật ẩn dụ đầy độc đáo:

Dữ dội và dịu êm
Ồn ào và lặng lẽ
Sông không hiểu nổi mình
Sóng tìm ra tận bể

Với nghệ thuật đối lập: dữ dội – dịu êm, ồn ào – lặng lẽ, Xuân Quỳnh đã thể hiện một cách

chân thực tâm trạng người phụ nữ đối với tình yêu, lúc thì dịu dàng, đắm thắm, khi thì khao khát, mãnh liệt. Điều đó cho thấy trong tận sâu thẳm tâm hồn, người phụ nữ trong tình yêu luôn có những mâu thuẫn, thể hiện nội tâm phong phú và là điều thường tình đối với người con gái đang yêu. Vậy mới thấy họ đáng yêu như thế nào.

Xuân Quỳnh rất tài tình khi sử dụng nghệ thuật nhân hoá: “Sông không hiểu nổi mình – Sóng tìm ra tận bể”. Nếu sông không hiểu được bản thân mình như thế nào thì sóng sẽ không do dự, sẵn sàng từ bỏ sông để tìm ra bể lớn, đến nơi rộng mênh mông, cũng giống như người phụ nữ trong tình yêu, họ sẵn sàng bỏ tất cả những điều nhỏ nhen, ích kỷ, tìm đến với tình yêu lớn lao. Vậy mới thấy quan niệm độc đáo, mới mẻ của Xuân Quỳnh về tình yêu.

Khổ thơ thứ hai được Xuân Quỳnh viết nên với niềm bồi hồi đầy sâu lắng:

Ôi con sóng ngày xưa
 Và ngày sau vẫn thế
 Nỗi khát vọng tình yêu
 Bồi hồi trong ngực trẻ

Từ “Ôi” cảm thán được thốt lên như đi sâu vào lòng người đọc. Một từ “Ôi” làm trái tim bao người xôn xang, rộn ràng vì tình yêu, nhất là tuổi trẻ. Lại thêm “ngày xưa”, “ngày sau”, “vẫn thế” như định ninh rằng tình yêu vẫn luôn và sẽ tồn tại mãi mãi cả trong quá khứ, hiện tại và tương lai. Câu thơ “Nỗi khát vọng tình yêu” thể hiện khao khát mãnh liệt về tình yêu làm bao người trẻ phải “bồi hồi” nơi lòng ngực. Xuân Quỳnh rất thấu hiểu điều ấy, nó như chắc chắn thêm nữa tâm hồn người phụ nữ trong tình yêu đẹp biết bao.

Tiếp đến Xuân Quỳnh thắc mắc nghĩ đến nguồn gốc đầy bí ẩn của tình yêu mà không ai có thể lý giải một cách tường tận:

Trước muôn trùng sóng bể
 Em nghĩ về anh, em
 Em nghĩ về biển lớn
 Từ nơi nào sóng lên

Đứng trước sóng bể bao la, rộng lớn mênh mông, em nghĩ đến anh đầu tiên, rồi nghĩ đến em, sau cùng em nghĩ về biển lớn. Chỉ như vậy thôi cũng đủ thấy sự trân trọng của em đối với anh, đối với tình yêu giữa anh và em như thế nào. Đọc những câu thơ ấy, ta không thể phủ nhận vẻ đẹp tâm hồn người phụ nữ trong tình yêu, thật trong sáng biết bao. Câu hỏi tu từ cuối khổ “Từ nơi

nào sóng lên?” như một nỗi niềm băng khuâng về nguồn gốc tình yêu.

Và không chờ đợi lâu hơn nữa, Xuân Quỳnh đã tự mình lý giải về nguồn gốc của tình yêu:

Sóng bắt đầu từ gió
 Gió bắt đầu từ đâu
 Em cũng không biết nữa
 Khi nào ta yêu nhau?

Xuân Quỳnh đã tìm được nguồn gốc của sóng “Sóng bắt đầu từ gió”, nhưng lại tiếp tục hoãn hoãn khi không thể lý giải được gió bắt đầu từ đâu, em đã “chịu thua” mà thốt nên câu “Em cũng không biết nữa”. Lại tiếp câu thơ “Khi nào ta yêu nhau?” là một câu hỏi không có câu trả lời. Tình yêu thật diệu kỳ biết bao, nó đến mà không biết lúc nào nó đến. Vâng! Có yêu tha thiết thì mới nghĩ nhiều về tình yêu, về nguồn gốc của tình yêu đến thế. Càng tôn nên vẻ đẹp nơi tâm hồn của người con gái khi yêu.

Có thể nói khổ thơ thứ năm rất đặc sắc, đó chính là nỗi nhớ nhưng da diết em dành cho anh:

Con sóng trên mặt nước
 Con sóng dưới lòng sâu
 Ôi con sóng nhớ bờ
 Ngày đêm không ngủ được
 Lòng em nhớ đến anh
 Cả trong mơ còn thức

Nghệ thuật nhân hoá vô cùng độc đáo, Xuân Quỳnh đã tinh tế khi khắc họa nỗi nhớ của sóng đối với bờ “Con sóng dưới lòng sâu – Con sóng trên mặt nước – Ôi con sóng nhớ bờ – Ngày đêm không ngủ được”, “dưới lòng sâu” rồi lại “trên mặt nước”, từ nỗi nhớ không thể nhìn thấy cho đến nỗi nhớ thấy rõ mồn một, Xuân Quỳnh đã rất thành công về việc thể hiện nỗi nhớ của sóng, nỗi nhớ ấy rất mãnh liệt và lâu dài tồn tại cả ngày lẫn đêm. Từ nỗi nhớ của sóng đối với bờ, Xuân Quỳnh liên hệ đến nỗi nhớ em dành cho anh, nỗi nhớ ấy cũng không kém phần mãnh liệt so với nỗi nhớ của sóng. Nỗi nhớ của em tồn tại trong ý thức, xen lẫn cả vào tiềm thức. Có ai đó đã nói rằng nhớ chính là nhắc nhở mình đang yêu. Phải có yêu thì mới có nhớ, có yêu sâu đậm thì mới nhớ mãnh liệt. Một lần nữa, ta không thể phủ nhận nét đẹp tâm hồn người phụ nữ trong tình yêu.

Truyền thống làm nên nét đẹp của người phụ nữ Việt Nam chính là lòng thủy chung. Và Xuân

Quỳnh đã gắng định lòng thủy chung son sắt và sẵn sàng vượt qua mọi khó khăn để đến với tình yêu qua khổ thơ thứ sáu và bảy:

Dẫu xuôi về phương Bắc
 Dẫn ngược về phương Nam
 Nơi nào em cũng nghĩ
 Hướng về anh – một phương
 Ở ngoài kia đại dương
 Trăm ngàn con sóng đó
 Con nào chẳng tới bờ
 Dẫu muôn vời cách trở

Nghệ thuật điệp cấu trúc rất độc đáo: “Dẫu...Dẫu” đã giúp Xuân Quỳnh thể hiện lòng thủy chung của em đối với anh. Hai câu thơ đầu khổ sáu vô cùng đặc biệt “Dẫu xuôi về phương Bắc – Dẫn ngược về phương Nam”, đáng lẽ phải là xuôi Nam, ngược Bắc, nhưng điều đó có gì quan trọng? Khi yêu, dù cho mọi trật tự đều đảo lộn thì em vẫn một mực thủy chung, dù cho em ở bất kỳ nơi nào thì em vẫn luôn hướng về một phương, đó là phương anh. Chính tình yêu mặn nồng tha thiết mà cả trăm ngàn con sóng dù ở xa rất xa bờ nhưng chúng vượt qua tất cả khoảng cách địa lý để tìm đến bờ, đó là lẽ tự nhiên. Ấn ý đằng sau ấy chính là nói lên em cũng sẽ như sóng kia, dù cho có bao chông gai, trở ngại em sẽ vượt qua tất cả để đến với anh, với tình yêu của đôi ta. Như ca dao có câu: “Thương nhau mấy núi cũng trèo – Mấy sông cũng lội, vạn đèo cũng qua”

Người phụ nữ vốn rất nhạy cảm, trong tình yêu lại càng nhạy cảm hơn. Nếu ở hai khổ thơ trước, em rất lạc quan, tự tin vào tình yêu thì ở khổ thơ tiếp theo, em lại lo lắng, trăn trở về cuộc đời

Cuộc đời tuy dài thê
 Năm tháng vẫn đi qua
 Như biển kia dẫu rộng
 Mây vẫn bay về xa

Xuân Quỳnh ý thức rất rõ về cái hữu hạn của cuộc sống, dẫu cuộc đời có dài đến đâu thì thời gian vẫn trôi đi mà không chờ đợi ai bao giờ, cũng giống như biển dẫu rộng lớn, vô tận thì mây vẫn bay về nơi xa.

Chính vì ý thức được sự hữu hạn của cuộc đời nên Xuân Quỳnh khao khát được như sóng, tan vỡ rồi lại “tái sinh”, tồn tại mãi mãi giữa đại dương mênh mông, điều đó thật giống với tình yêu của em, sống mãi với tình yêu rộng lớn của cộng đồng:

Làm sao được tan ra
Thành trăm con sóng nhỏ
Giữa biển lớn tình yêu
Để ngàn năm còn vỗ.

Xuân Quỳnh đã rất thành công trong việc sử dụng thể thơ năm chữ, dễ đi vào lòng người, lấy hình tượng sóng để diễn tả tâm trạng người phụ nữ, bên cạnh đó còn có các nghệ thuật nhân hoá, đối lập, ẩn dụ... thể hiện vẻ đẹp tinh tế của người phụ nữ trong tình yêu, một tâm hồn nhạy cảm, sâu lắng mà cũng mãnh liệt đầy ý nhị.

Tình yêu của sóng và em có lẽ đã kết thúc trong bài thơ, nhưng đó chỉ là mới bắt đầu cho tình yêu của giới trẻ ngày nay. Tình yêu giới trẻ ngày nay rất phong phú, rộng lớn, gồm nhiều khía cạnh.

Gần gũi với chúng em chính là tình yêu tuổi học trò. Tình yêu ấy rất trong sáng, nhẹ nhàng, có khi lại rất lãng mạn. Nhiều người thường cho rằng yêu ở tuổi học trò sẽ ảnh hưởng đến việc học, sức khoẻ, gia đình... nhưng đó chỉ là quan niệm riêng của họ. Tình yêu tuổi học trò có thể được giới trẻ xem là động lực, là niềm tin để giúp các bạn trở thành đôi bạn cùng tiến, cùng học tập tốt hơn, cùng phấn đấu cho tương lai tươi sáng phía trước. Có những lúc điếm thấp, mâu thuẫn bạn bè hay gặp chuyện đau buồn trong cuộc sống, các bạn động viên, an ủi nhau, thể hiện sự cảm thông để đối phương cảm thấy dễ chịu hơn và sẽ vượt qua tất cả khó khăn để vươn lên sống tốt, học tập tốt. Tình yêu tuổi học trò còn giúp giới trẻ hoàn thiện nhân cách, điều chỉnh hành vi đạo đức cho phù hợp. Các bạn bỏ qua lỗi lầm cho nhau, đặt mình vào trường hợp của đối phương. Vậy mới thấy tính nhỏ nhen, ích kỷ dù ít hay nhiều tồn tại trong mỗi con người đã không còn là trở ngại (nói như vậy không có nghĩa là ai cũng có tính nhỏ nhen, ích kỷ, trong xã hội vẫn có nhiều bạn trẻ sống rất vị tha, bao dung). Bên cạnh đó, tình yêu tuổi học trò có khi còn cảm hoá được những bạn “cứng đầu”, có thể trước khi yêu, các bạn ấy chỉ mãi miết chơi bời, tụ tập đánh nhau, không lo học hành, hay cãi lời gia đình (chỉ một số ít), nhưng khi tình yêu đến, các bạn sẽ vì tình yêu, vì người mình yêu mà từ bỏ những cái vô bổ, sửa đổi bản thân, siêng năng học tập để chứng minh cho tình yêu của mình. Tình yêu như thế thật đáng trân trọng

và đẹp biết bao.

Thêm một tình yêu có phần đặc biệt, đó chính là tình yêu đồng giới không hiếm gặp trong giới trẻ hiện nay. Đa số mọi người trong xã hội hiện nay có cái nhìn không mấy thiện cảm về tình yêu đồng giới, có người còn cho đó là “bệnh”, là sai trái, là đáng lên án, bên cạnh đó còn có rất nhiều lời nói, những hành động thiếu tôn trọng và thể hiện sự kỳ thị của họ đối với tình yêu đồng giới, với những người đồng tính vì họ cho rằng tình yêu ấy đi ngược lại với quy luật tự nhiên, với truyền thống và thuần phong mỹ tục của người Việt Nam. Tuy nhiên, không phải tất cả mọi người đều có suy nghĩ như vậy, một số ít người vẫn thấu hiểu, cảm thông và ủng hộ tình yêu đồng giới. Tình yêu ấy không có gì khác so với tình yêu khác giới, họ vẫn yêu chân thành, tha thiết bằng cả trái tim, chỉ khác là người họ yêu cũng có giới tính giống họ. Tình yêu đồng giới cũng đẹp và trong sáng như bao tình yêu khác. Họ – những người đồng tính vẫn yêu, vẫn nhớ về người mình yêu, vẫn nghĩ về tình yêu của mình, và họ vẫn luôn ra sức vun vén bồi đắp cho tình yêu. Những người yêu nhau cũng cùng nhau học tập, làm việc để xây đắp tương lai cho nhau, cùng bổ sung những khiếm khuyết cho nhau để có thể cùng nhau sống tốt, lo lắng, chăm sóc nhau. Cũng có lúc họ xảy ra mâu thuẫn, cãi vã nhưng sau đó, họ tha thứ cho nhau và dường như hiểu và yêu nhau nhiều hơn. Nhiều bạn trẻ còn dành thời gian cùng nhau để làm những việc có ích cho xã hội như thăm và chăm sóc các cụ ở viện dưỡng lão (do Asian Librarys thực hiện), cùng chơi đùa và dạy các em nhỏ học tập...những việc làm của họ tuy nhỏ nhưng đã góp phần nào đó để làm cuộc sống trở nên tốt đẹp hơn. Thử hỏi tình yêu như vậy thì có gì là sai trái, là đáng lên án, là không xứng đáng?

Một tình yêu to lớn và đáng ca ngợi, đó là tình yêu quê hương, Tổ quốc, gia đình, yêu cả những người dân Việt Nam. Ở nước ta hiện nay, ngày càng nhiều các bạn trẻ sẵn sàng gác lại chuyện học tập để xây dựng tương lai mà lên đường nhập ngũ theo tiếng gọi của Tổ quốc thiêng liêng. Có khi rời đất liền, rời quê nhà thân thuộc, xa gia đình thân thương để đến với nơi hải đảo xa xôi, vùng biên giới, vùng đồi núi hiểm trở để thực hiện nghĩa vụ cao cả – bảo vệ Tổ quốc. Tuy chặng đường ấy đầy khó khăn, gian khổ, nhưng với tình yêu tha thiết của mình, họ – những người bạn trẻ luôn khắc sâu trong tim hai tiếng quê hương – luôn ở tinh thần và tư thế sẵn sàng vượt qua mọi trở ngại để theo đuổi tình yêu lớn lao. Không những vậy, giới trẻ ấy còn thể hiện truyền thống của dân tộc Việt Nam, đó là tinh thần đoàn kết. Ở nơi quân ngũ, các bạn đến từ rất nhiều nơi, có kẻ Nam người Bắc, tuy khác nhau thứ tiếng, đặc trưng của từng vùng miền,

nhưng đều giống nhau ở chỗ trái tim họ đập chung một nhịp đập, đập vì Tổ quốc thân yêu, gia đình yêu thương, họ sẵn sàng hoà nhập, cùng tập luyện, học tập Đảng, sinh hoạt đoàn...

Tuy nhiên vẫn còn một bộ phận giới trẻ vì tình yêu mà có những hành động thiếu suy nghĩ, gây hại cho mình, cho người (hiện tượng đánh nhau giành người yêu, đánh ghen, nguy hiểm hơn nữa là giết nhau vì tình). Bên cạnh đó, giới trẻ yêu không đúng chuẩn mực làm học tập sa sút, ảnh hưởng gia đình, cha mẹ lo lắng, buồn khổ. Cũng có một bộ phận giới trẻ yêu một cách cuồng dại, non nớt dẫn đến những hậu quả nghiêm trọng về sau (như việc mang thai khi chưa đủ tuổi và chưa chuẩn bị tinh thần gây ảnh hưởng đến sức khoẻ mẹ và bé,...). Và cũng có một số bạn trẻ rất hẹp hòi, ích kỷ trong tình yêu, ghen tuông một cách mù quáng. Tình yêu ấy thật đáng chê trách và đáng suy ngẫm, không nên xảy ra trong xã hội, để xã hội tươi sáng, tốt đẹp hơn.

“Sóng” là bài thơ rất hay về tình yêu của Xuân Quỳnh, thể hiện vẻ đẹp tâm hồn Xuân Quỳnh cũng như vẻ đẹp tâm hồn người phụ nữ trong tình yêu. Và cũng rất gần gũi với tình yêu giới trẻ hiện nay, thật đẹp và tinh khiết. Riêng em, tình yêu còn tùy vào “duyên” và yêu sao cho phải đạo, để mọi người không lên án, để gia đình không lo lắng, buồn phiền mà còn cảm thấy vui và tự hào.

Bài văn mẫu 3

Sóng của Xuân Quỳnh trở thành một hiện tượng tiêu biểu trong đó tình cảm của người phụ nữ được cất giấu trong đó. Nổi tiếng là nhà thơ của tình yêu, Xuân Quỳnh không ngần ngại đem tài năng của mình đóng góp cho thi ca Việt Nam. Đặc biệt, khi bài thơ Sóng ra đời, nó không chỉ giúp bày tỏ về tâm trạng, tình yêu mãnh liệt của người con gái khi yêu mà còn là khát vọng mãnh liệt của họ. Bằng nhạc điệu, bài thơ là âm điệu của một cõi lòng bị sóng khuấy động, đang rung lên đồng điệu đồng nhịp với sóng biển. Dù xuất hiện đã lâu nhưng cho tới nay mỗi khi đọc lên bài thơ vẫn để lại nhiều dấu ấn cho độc giả.

Những con sóng tiếp nổi không chỉ là những con sóng thiên nhiên mà còn là những con sóng tình dâng lên mạnh mẽ nhưng lại có lúc cũng êm đềm và sâu thẳm. Sóng mềm mại hiền hòa nhưng cũng ồ ạt mạnh mẽ, con sóng đó là con sóng của thiên nhiên, nhưng khi đưa vào tình yêu con sóng đó là một hình ảnh ẩn dụ. Sắc điệu trữ tình của bài thơ “Sóng” được gọi lên từ hình tượng sóng.

Hình tượng này đã khơi gợi một hồn thơ phong phú, hồn nhiên, sôi nổi và thông qua đó, Xuân Quỳnh đã có một cách nói rất hay để diễn tả tâm trạng của người con gái khi đang yêu hay mong chờ tình yêu. Trạng thái của con sóng cũng là tâm trạng khi yêu, là khát vọng to lớn, mẽ về một tình yêu chân thành. Hành trình của sóng từ sông ra đại dương, nó cũng dâng trào và cuộn cuộn như chính tình cảm của những cô gái đang yêu cũng nồng nàn với những nỗi nhớ, nhưng cũng có lúc nỗi nhớ nỗi khát khao ấy lại biến thành một con sóng tình, cuộn xô trong họ.

“Dữ dội và dịu êm
Ồn ào và lặng lẽ”
“Sông không hiểu nổi mình
Sóng tìm ra tận bể”

Sóng thật mạnh mẽ, chủ động, Sóng muốn tìm tới một nơi mệnh mông dạt dào, có đến nơi biển rộng trời cao sóng mới được vẫy vùng, mới thực sự tìm thấy mình trong sức sống mạnh mẽ với những khát khao to lớn. Nó sẵn sàng bỏ đi những thứ không thuộc về nó để đến với những nơi tiếng gọi của tình yêu ập tới. Sóng -biểu tượng của tình yêu, chính vì vậy miêu tả sóng biến hoá cũng để nói lên cái phức tạp, đa dạng, khó hiểu của tình yêu. Cũng giống như sóng biển, tình là một hiện tượng kỳ diệu của con người.:

“Ôi con sóng ngày xưa
Và ngày sau vẫn thế
Nỗi khát vọng tình yêu
Bồi hồi trong ngực trẻ” .

Để tìm đến với tình yêu đích thực, Sóng tìm đến với biển lớn, sóng tìm đến với những nơi về nó. Con sóng tìm đến biển, đến đại dương là để tự hiểu mình. Em “khát khao” được đến bên anh, đến với một tình yêu đẹp để hiểu rõ hơn về tâm hồn em về con người đích thực của em. Những câu hỏi của “Em“ dường như chỉ để nhấn mạnh “khi nào ta yêu nhau” mà thôi.

“Sóng bắt đầu từ gió
Gió bắt đầu từ đâu
Em cũng không biết nữa
Khi nào ta yêu nhau”

Đặc biệt,câu thơ “khi nào ta yêu nhau” đã diễn tả đúng nỗi niềm của những con người đang

sống trong tình yêu đẹp. Tình yêu chân thành tha thiết, nhớ bồi hồi triền miên và nó không bao giờ mất đi trong những con tim đang thổn thức. Nỗi nhớ ấy day dứt, choán đầy cả không gian, thấm trong chiều sâu, bề rộng, trải trong chiều dài thời gian:

“Con sóng dưới lòng sâu
 Con sóng trên mặt nước
 Ôi con sóng nhớ bờ
 Ngày đêm không ngủ được”

Thật tự nhiên và thơ mộng, con sóng nhớ bờ nên ngày đêm sóng vỗ, sóng thao thức với thời gian và đại dương. Cũng giống như bên đờ thuyền, thuyền nhớ bến, lúc nào lòng người con gái cũng bồi hồi nhớ thương:

“Lòng em nhớ đến anh
 Cả trong mơ còn thức”

Tới đây tác giả không mượn hình tượng sóng nữa mà nói luôn là “lòng em nhớ tới anh. Cả trong mơ còn thức” Tình yêu là thế, sức mạnh tình yêu lại có một ma lực tới vậy. “Còn thức” tức là lúc nào em cũng nhìn thấy rõ hình bóng anh, ánh mắt anh ... . Tình yêu của người con gái thật mãnh liệt, nồng nàn. Sóng xa vời cách trở vẫn tìm được tới bờ, cũng như anh và em sẽ vượt qua mọi khó khăn để đến với nhau, để sống trong hạnh phúc trọn vẹn của lứa đôi.

“Ở ngoài kia đại dương
 Trăm ngàn con sóng nhỏ
 Con nào cũng tới bờ
 Dù muôn vời cách trở”

Người con gái đã bày tỏ lòng mình một cách chân thành, say đắm, thắm thiết. Chân thật và thủy chung là đặc tính của tình yêu:

“Dẫu xuôi về phương Bắc ...
 Hướng về anh một phương”.

Không những thế hình ảnh sóng còn cho ta thấy “lòng hướng về một phương” của người con gái” chỉ hướng về phương anh. Sự thủy chung son sắt của người con gái, khát vọng được sống hết mình trong một tình yêu đẹp, sắt son thủy chung. Con sóng đó cuối cùng lại nói hộ tác giả nỗi khát khao được sống trọn vẹn trong tình yêu mãi mãi không cách rời. Sóng muốn hòa mình vào biển lớn cũng giống như em muốn hòa vào anh để thành một. Tình yêu lứa đôi đẹp đẽ,

nồng nàn như trăm ngàn con sóng nhỏ giữa đại dương mênh mông, muốn được hoà nhập vào biển lớn của tình yêu cộng đồng:

“Làm sao được tan ra
Thành trăm con sóng nhỏ
Giữa biển lớn tình yêu
Để ngàn năm còn vỗ” .

Qua hình tượng sóng cùng với những hình ảnh đặc trưng của nó, hình tượng “sóng” Xuân Quỳnh cho ta thấy rõ vẻ đẹp tâm hồn người phụ nữ trong tình yêu. Người phụ nữ luôn muốn sống với tình yêu chân thành, thắm thiết, người phụ nữ muốn sống hết mình, sống trọn vẹn trong tình yêu đẹp. Tình yêu ấy thật nồng nàn, cuộn trào.

Qua bài thơ Sóng ta lại càng hiểu rõ hơn tâm lí tình cảm của những người đang yêu đặc biệt là người phụ nữ. Với mong muốn sống trọn vẹn được tan ra và hòa vào với tình yêu , tình cảm của họ thật mãnh liệt. Đọc xong bài thơ “Sóng” ta càng ngưỡng mộ hơn những con người phụ nữ Việt Nam, những con người luôn thủy chung, luôn sống hết mình vì một tình yêu. Một lần nữa bài thơ càng chứng tỏ tài năng của nhà thơ Xuân Quỳnh khi miêu tả chính xác những tâm tư tình cảm của những người đang yêu.